

Тражили мртву Наду Шакић, побегао им Кепиро Правни стручњаци сматрају да Тужилаштво за ратне злочине треба затворити и тај посао препустити људима у оквиру републичког тужилаштва

После неуспеха са оптужницом против фашистичког злочинца Шандора Кепира и недавне озбиљне бламаже са расписивањем потернице за мртвом Надом Шакић, велики број правних стручњака и политичара сматра да је време да се обустави рад домаћег Тужилаштва за ратне злочине.

У Тужилаштву се хвале да су од формирања 2003. године подигли чак 138 оптужница, али прећуткују чињеницу да су окончали само 17 процеса. И то углавном само у случајевима где су злочине починили Срби.

Велики трошкови

Случајеви у којима су злочини почињени над Србима много су им слабије ишли од руке. Не само да за протеклих осам година нису успели да приведу крају поступке за које су сами дизали оптужнице, него нису ни започели случајеве

„Добровољачка“, „Тузланска колона“, „Бљесак“, „Олуја“... Тамо где су жртве били Срби. Питање трговине људским органима на Косову нису ни отворили, већ је уместо наших истражилаца извештај написао Дик Марти, швајцарски извештач Савета Европе.

Покренути процеси против осумњичених за злочине над Србима редом су доживели

правне дебакле (погледај оквир). У низу промашаја Тужилаштво се показало ажурно само у испуњавању хашких обавеза, па је од укупно 46 оптужених у Хагу завршило 45 Срба.

Према речима наших саговорника, када буде ухапшен и испоручен једини преостали хашки оптуженик Горан Хаџић, мисија Тужилаштва се завршава. Његовим укидањем би се постигле и значајне финансијске уштеде јер је годишњи буџет те институције вишемиллионски. Само у 2011. из државне касе издвојено је 131.336.000 динара.

Адвокат Бранислав Тапушковић каже да није ни требало правити Тужилаштво за ратне злочине као посебну институцију.

- Не знам чему то служи. Не заслужују да имају специјалан статус, нити да примају више плате у односу на друге колеге. Тај посао требало је да раде стручни људи, високог професионалног интегритета у оквиру републичког тужилаштва - наводи Тапушковић.

Он додаје да се показало да је Тужилаштво у свом раду често правило (не) намерне грешке у скупљању доказа.

- Да су били ваљани, убедљивији, не би сигурно суд у Лондону ослободио Ејупа Ганића или у Будимпешти Шандора Кепира. Тужилаштво је често било затечено хапшењима, што су правдали тиме да су неке оптужнице дизане „пре њих“. Па шта? То је у ствари класична неспремност - како је могуће да се не зна ко је све на потерницама или да им се деси да расписују потерницу за мртвом женом?! Срамота - оцењује Тапушковић.

Његов колега Горан Петронијевић каже да Тужилаштво има 100 одсто успеха у процесима против Срба и 100 одсто неуспеха против лица оптужених за злочине над Србима.

- Када хапси и прогони Србе Тужилаштво показује невероватну агилност, а кад треба да се процесуирају лица за злочине над Србима понашају се чудно, лагодно, трапаво, неспремно, неозбиљно. Видите случајеве - Јуришића, Пурду, Ганића, Шакићеву... Ништа

нису урадили поводом трговине људским органима на Косову, већ су почели да галаме када је извештај написао Дик Марти, који им је поручио да ћуте пошто ни прстом нису макли - прича Петронијевић.

Серија промашаја

Он наглашава да се после низа промашаја за осам година рада намеће закључак да нема сврхе да Тужилаштво и даље постоји.

- То је приговор не само стручне, већ и лаичке јавности. Ако постоји антинационална институција која нарушава углед и национални интерес Србије онда је то Тужилаштво за ратне злочине, које плаћају грађани Србије - каже Петронијевић.

(Прес)